

den f.eks., skal udtrykkeligt holdes uden for den globale ramme, som alene skal have til formål at forebygge og løse samtlige problemer på én gang.

Alligevel, selv om man siger, at de specifikke problemer, som løses i dag, ikke hører med i den globale ramme, så siger specifikationerne i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at den globale ramme skal overtage modtagelsen af flygtninge i Danmark og sagsbehandlingen af asylansøgere, som nu ligger i Integrationsministeriet. Det er ikke til at fatte for menneskeforstand.

Infantilt er ærlig talt det eneste sammenfattende udtryk vi kan finde for dette beslutningsforslag, hvormed Det Radikale Venstre synes at fremstå som en parodi på sig selv.

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti synes, at det er et overordentlig sympatisk forslag, som Det Radikale Venstre her er kommet med. Til gengæld er det – jeg er ked af at sige det – ikke særlig klogt.

Vi Konservative vil jo meget gerne se tingene i en sammenhæng, og det gør det her forslag bestemt ikke. Det er jo sådan, at globale udfordringer på områder som miljø, fred og sikkerhed, sundhed, handelsregler i WTO, skal ses i en tæt sammenhæng med bekæmpelsen af fattigdom. Nu lægger Det Radikale Venstre så op til, at vi skal have to afdelinger. Vi skal have en afdeling, som er de globale goder, de globale rammer, som vi nu skal afsætte ekstra beløb til ud over udviklingsbistanden stigende til 0,5 pct. af BNI, og der skal man håndtere de ting, der har med miljø, fred og sikkerhed, sundhed og handelsregler i WTO og sådan noget at gøre. Og så har vi den traditionelle udviklingsbistand, som man siger, og der skal man koncentrere sig om at bekæmpe fattigdom.

Kl. 14.05

Men tingene hænger jo sammen. Hvis vi f.eks. gerne vil – hvilket vi gør meget ud af – hjælpe til at give masaierne i Tanzania en bedre tilværelse, så de ikke er så fattige, og så de kan bevare deres kultur, nytter det jo ikke noget kun at tænke på, at de er fattige, at de har behov for at få mad på bordet og drikkevand, vi er jo nødt til også at tænke på deres kvægs sundhedstilstand, på miljøet i de søer, der omgiver dem, som de selv og deres kvæg skal drikke af. Tingene hænger jo sammen.

I det hele taget synes jeg, det er et rodet forslag, Det Radikale Venstre har fremsat her.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi er opmærksomme på den fokusering, som igennem lang tid har været strategien i dansk udviklingsbistand, nemlig at vi fokuserer vores udviklingsbistand på relativt få ganske fattige lande, og så kan vi i hvert af disse lande yde en sammenhængende indsats. Også det billede bliver smadret af det forslag, som Det Radikale Venstre har fremsat her.

Må jeg så sige, at jeg også finder, at selv om det selvfølgelig er sympatisk, at man nu vil lade udviklingsbistanden stige til 1 pct. og derudover tillægge denne nye globale rammebevilling på 0,5 pct., så synes jeg nok, at vi målt internationalt ligger fantastisk flot i Danmark, når det gælder udviklingsbistand.

Vi betaler i dag 2.000 kr. pr. dansker om året. Det svarer altså til, at der betales 10.000 kr. om året for en almindelig familie til udviklingsbistand. Det er der vist kun et enkelt land i verden, der overhovedet kan matche.

Vi Konservative er fuldt ud tilhængere af det høje niveau, og det vil vi fastholde, men at forestille sig, at det skal stige til næsten det dobbelte, altså stige til, at en almindelig familie i Danmark skal betale op mod 20.000 kr. om året i udviklingsbistand, er fuldstændig urealistisk, og derfor må vi Konservative altså afvise dette forslag, uanset hvor sympatisk tanken end har været.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er dejligt, at hr. Lars Barfoed siger, at forslaget er sympatisk, for så er der jo en mening i at tale med hinanden og se, hvor meget vi så er i stand til at løfte, og hvad vi ønsker at prioritere på området osv.

Men der er en enkelt ting, der virkelig overrasker mig, og det er, at Det Konservative Folkeparti lægger meget vægt på at fokusere indsatsen. Når vi nu ser på den nye politik i »Sikkerhed, vækst – udvikling«, så bliver der lige pludselig nævnt et arabisk initiativ, som man gør meget ud af at tale om, men hvor det jo mildest talt er nogle nye lande, der dermed kommer ind i vores hidtidige bistandspolitik.

Når vi snakker miljøpolitik, så bliver der lige pludselig nævnt Kina og Indonesien – og Kenya, som vi i den sammenhæng godt kender. Altså en række af nye lande med nye formål. Hvilken fokusering mener hr. Lars Barfoed der er i det?